

Чужденче

Проф. Ст. Баджовъ

Презъ цѣлата година,
навредъ по тоя свѣтъ,
не наидохъ ни родина,
ни майка, нито братъ.

Минавахъ все презъ чужди,
градища и села,
изпитахъ тежки нужди,
премеждия, тегла.

Припадахъ на колѣне
и плачехъ безъ да ша,
тжгуваха за мене
и птици и листа.

Веднажъ ме сепна въ мрака
тихъ гласъ изъ висини,
сърдеченъ, топълъ, сякашъ
надзвезденъ звънъ звъни:

„Не бива да вопиешъ,
надъ тебе, чистъ и простъ,
бди Пресвета Мария
и самъ Исусъ Христосъ.

А родината свята,
що диришъ нощъ и день,
е, сине мой, земята,
въ която си роденъ“.

Сега вървя по-бодъръ
и вече ясно знамъ,
подъ слънцето и свода
не съмъ билъ нивга самъ.

Безгриженъ като птичка,
знамъ, има кой да бди,
надъ менъ, надъ тебъ, надъ всички,
и въ радость, и въ беди.

Христо Огняновъ